

SOŇA ČERVENÁ

Miroslava Burianová

Výstava 10. 9. 2025 – 7. 4. 2026

Národní muzeum – České muzeum hudby
Karmelitská 2, Praha 1

Autorský tým: Miroslava Burianová, Mariana Lebedová, Dagmar Štefancová, Olga Vít Krumpholzová

Produkce: Zuzana Černáková, Karolína Pösingerová

Architektonické řešení: ROBUST architekti

Grafické řešení: Pavel Ševčík

Realizace: MIBA INTERIOR s. r. o.

Soňa Červená by 9. září 2025 oslavila stoleté jubileum. Téměř nesmrtelnost jí tak byla osudem nejen v umělecké kariéře, ale i v životě, a touhu předávat své umění si uchovala až do konce. Její výjimečná osobnost byla tvořena na jedné straně talentem a pracovitostí, na straně druhé přirozeným půvabem a stylem získaným právě věkem. Právem jí patří označení DIVA (v italštině božská), jak se nazývaly výjimečné operní zpěvačky.

Díky úctyhodnému hlasovému rozpětí a neobyčejně barvě hlasu ztvárnila stěžejní operní role a vypracovala se v hvězdu první velikosti. Plných 75 sezon vystupovala na scénách a pódii pěti kontinentů, včetně Bayreuthu nebo milánské La Scalay. Má na svém kontě více než 5 500 vystoupení v operách, činohrách, muzikálech i filmech.

Ve své vlasti došla uznání jako mladinká herečka po boku Jiřího Voskovce a Jana Wericha ve filmu *Poslední mohykán*, avšak do obecného povědomí vstoupila až v devadesátých letech po návratu z emigrace, kdy se zařadila mezi výrazné osobnosti české kultury, a dál udivovala vitalitou a talentem. Její moderní role jako Milada Horáková v komorní opeře *Zítřka se bude...* od Aleše Březiny, kunsthistorička ve filmu *Pupendo* nebo nesmrtelná Elina Makropulos Karla Čapka v režii uznávaného režiséra Roberta Wilsona. Tyto role se zařadily k jejím milovaným – Carmen a Klytaimnestře. Poslední role svatě Ludmily v oratoriu *Nádech věčnosti* ji dovedla až do Říma, bylo to symbolické rozloučení s naplněnou kariérou.

Obr. - Záběr z výstavy *Soňa Červená* v Českém muzeu hudby.
Zdroj: Národní muzeum

Výstava v Českém muzeu hudby připomíná Soňu Červenou jako mimořádnou umělkyni i velkorysou a elegantní dámu. Pocházela z umělecky založené rodiny, která formovala nejen její poměr k hudbě, ale i k životnímu stylu a módě. Kultivovaná osobnost operní pěvkyně se tak projevila rovněž v jejím vztahu k divadelním kostýmům a společenským oděvům, neboť hluboce promýšlela, v čem vstoupí na jeviště. K nejkrásnějším patří modely pro melodramy z ateliéru Liběny Rochové. Divadelní kostýmy, společenské oděvy a osobní předměty ve výstavě doplňují audio ukázky významných rolí, fotografie, ocenění i hudebniny. Každý, kdo výstavu navštíví, se chvíli může cítit jako DIVA a pořídit si na památku stylizovanou fotografii.

Výstava vznikla ve spolupráci Národního muzea a Nadačního fondu Soni Červené, který pečuje o její umělecký i osobní odkaz.